

Datum van inontvangstneming : 17/03/2023

Zaak C-18/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

18 januari 2023

Verwijzende rechter:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 november 2022

Verzoekende partij:

F S.A.

Verwerende partij:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Opneming van een gemeenschappelijk beleggingsfonds in het stelsel van vrijstelling van de inkomstenbelasting. Te dien einde vereiste vervulling van de voorwaarde van beheer door een externe entiteit.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële vraag

Verenigbaarheid met richtlijn 2009/65 en het VWEU van het vereiste dat een gemeenschappelijk beleggingsfonds wordt beheerd door een met het oog op belastingvrijstelling opgerichte externe entiteit.

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen van richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in

effecten (icbe's) [...] en met name artikel 29, lid 1, ervan, gelezen in samenhang met de artikelen 18, 49 en 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [...], aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat in een nationale regeling vormvereisten als aan de orde in het hoofdgeding worden vastgesteld om een gemeenschappelijk beleggingsfonds dat gevestigd is in een andere Unielidstaat dan de Republiek Polen of in een andere staat van de Europese Economische Ruimte in aanmerking te laten komen voor vrijstelling van de inkomstenbelasting, meer bepaald het vereiste dat het wordt beheerd door een externe entiteit die haar activiteiten uitoefent krachtens een vergunning van de bevoegde autoriteit voor toezicht op de financiële sector van de staat waar deze entiteit gevestigd is?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”): artikel 18, artikel 49 en artikel 63, lid 1

Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (hierna: „icbe-richtlijn”): artikel 2, lid 1, onder b) en s), artikel 5, leden 2 en 4, artikel 6 en artikel 29, leden 1 tot en met 3

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych (wet betreffende de vennootschapsbelasting) van 15 februari 1992 (hierna: „u.p.d.o.p.”): artikel 6, lid 1, punten 10 en 10a, en artikel 17, lid 1, punt 58

Ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (wet op de beleggingsfondsen en het beheer van alternatieve beleggingsfondsen) van 27 mei 2004 (hierna: „u.f.i.”): artikel 1, artikel 1a, lid 1, artikel 2, punt 3a, punt 9 en punten 10 tot en met 10c, artikel 3, artikel 4, leden 1 en 1a, en artikel 14, lid 1

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 In een verzoek dat is ingediend door de vennootschap F S.A. [...] uit L. (hierna: „fonds”) heeft dit fonds verzocht om een individuele interpretatie van de belastingwetgeving. Het verzoek betrof de vraag of de door het fonds in de toekomst ontvangen inkomsten in aanmerking komen voor de vrijstelling van artikel 17, lid 1, punt 58, u.p.d.o.p.
- 2 Het fonds heeft aangegeven dat het de status van gespecialiseerd beleggingsfonds heeft verworven en dat het bijgevolg, overeenkomstig de goedkeuring van de

Luxemburgse Commission de Surveillance du Secteur Financier (commissie voor toezicht op de financiële sector; hierna: „CSSF”), mag beleggen in aandelen van bedrijven die genoteerd zijn aan effectenbeurzen, waaronder de effectenbeurs van Warschau, in obligaties die zijn uitgegeven door kapitaalvennootschappen, met inbegrip van kapitaalvennootschappen gevestigd in de Republiek Polen (hierna: „RP”), alsmede in staatsobligaties, waaronder obligaties uitgegeven door de RP. Het Fonds opereert als een naar Luxemburgs recht opgerichte handelsvennootschap met rechtspersoonlijkheid, is opgericht als *société anonyme* (naamloze vennootschap) en opereert overeenkomstig de Luxemburgse wet van 13 februari 2007 inzake gespecialiseerde beleggingsfondsen. Het fonds is voor fiscale doeleinden gevestigd in Luxemburg en is daar onbeperkt belastingplichtig.

- 3 De juridische status van het fonds is vastgelegd in de documenten tot oprichting ervan, die zijn goedgekeurd door de CSSF. Volgens zijn statuten wordt het fonds intern beheerd door zijn eigen raad van bestuur. Het fonds heeft een vergunning van de CSSF om zijn activiteiten uit te oefenen en staat onder rechtstreeks toezicht van de CSSF. Het is door de CSSF ingeschreven op de lijst van gereguleerde beleggingsfondsen. Het fonds, en meer bepaald de raad van bestuur ervan, is tevens geregistreerd als beheerder van alternatieve fondsen en is opgenomen op de door de CSSF bijgehouden lijst van beheerders van alternatieve beleggingsfondsen. Bijgevolg is het fonds tevens onderworpen aan richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (hierna: „richtlijn 2011/61”).
- 4 Het fonds heeft als enige oogmerk op collectieve wijze financiële middelen te beleggen die worden ingezameld via een niet-openbaar aanbod tot aankoop van aandelen van dit fonds. Deze gelden worden belegd in effecten, geldmarktinstrumenten en andere vermogensrechten.
- 5 Het fonds is van mening dat zijn inkomsten in de genoemde omstandigheden onder de vrijstelling van artikel 17, lid 1, punt 58, u.p.d.o.p. vallen.
- 6 De Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (directeur van de nationale belastinginformatiedienst, Polen; hierna: „Dyrektor”) was het daar niet mee eens en heeft verklaard dat het fonds in zijn verzoek om een individuele interpretatie van de belastingwetgeving een onjuist standpunt heeft ingenomen.
- 7 Het fonds heeft bij de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (bestuursrechter in eerste aanleg Gliwice, Polen) beroep tot nietigverklaring van de bestreden individuele interpretatie ingesteld.
- 8 De rechter in eerste aanleg heeft beslist om het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de hierboven geformuleerde vraag en heeft de behandeling van de zaak geschorst.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 Het fonds is van mening dat zijn inkomsten in de genoemde omstandigheden onder de vrijstelling van artikel 17, lid 1, punt 58, u.p.d.o.p. vallen. Het voldoet aan de eisen van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder a), d) en e), van deze wet. Wat betreft de naleving van de eisen van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), van deze wet, namelijk het vereiste dat het wordt beheerd door een entiteit die haar activiteiten uitoefent krachtens een vergunning van de bevoegde autoriteit voor toezicht op de financiële sector van de staat waar deze entiteit gevestigd is, heeft het fonds aangegeven dat het artikel 17, lid 1, punt 58, u.p.d.o.p. als intern beheerd fonds uitlegt in overeenstemming met artikel 18 en artikel 63, lid 1, VWEU en de icbe-richtlijn en dat het als beheerder van alternatieve beleggingsfondsen („registered AIFM”) voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de vrijstelling van de vennootschapsbelasting van artikel 17, lid 1, punt 58, u.p.d.o.p. Bijgevolg is het fonds van mening dat de inkomsten die het ten tijde van de feiten heeft verworven onder de in deze bepaling bedoelde vrijstelling vallen.
- 10 De Dyrektor was het daar niet mee eens. Volgens hem voldoet het fonds niet aan het vereiste van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), van deze wet, aangezien het niet wordt beheerd door een externe entiteit, terwijl dit vereiste bij wet is vastgesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 11 De kern van het bij de rechter aanhangige geding betreft de vraag of het verzoekende fonds, indien het intern wordt beheerd door zijn eigen raad van bestuur die daartoe een vergunning heeft verkregen van de CSSF (bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het fonds gevestigd is), door deze autoriteit is ingeschreven als geregistreerde beheerder van alternatieve beleggingsfondsen en die wordt vermeld op de door de CSSF bijgehouden lijst van beheerders, kan worden geacht te voldoen aan de voorwaarde van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p.
- 12 Opgemerkt zij dat de invoering in de Poolse rechtsorde van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder a) tot en met e), u.p.d.o.p. het gevolg was van het feit dat de Poolse regering gehoor heeft gegeven aan de eisen die door de Europese Commissie zijn vastgesteld in niet-nakomingsprocedure nr. 2006/4093. In het kader van deze procedure heeft de Poolse wetgever bij wijzigingswet onder meer de bewoordingen van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder a) tot en met e), u.p.d.o.p. aangepast. Tegelijkertijd heeft hij het vereiste van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), ingevoerd, waarin is bepaald dat, onverminderd lid 4, gemeenschappelijke beleggingsfondsen die gevestigd zijn in een andere Unielidstaat dan de Republiek Polen of in een andere staat van de Europese Economische Ruimte, naast aan andere voorwaarden, moeten voldoen aan de voorwaarde van beheer door een entiteit die haar activiteiten uitoefent krachtens

een vergunning van de bevoegde autoriteit voor toezicht op de financiële sector van de staat waar deze entiteit gevestigd is.

- 13 Bij de invoering in de Poolse rechtsorde van een vrijstelling *ratione personae* voor buitenlandse beleggingsfondsen (artikel 6, lid 1, punt 10a, u.p.d.o.p.) heeft de Poolse wetgever zich laten leiden door de veronderstelling dat de voorgestelde voorwaarden inzake de werkingssfeer van de vrijstelling aldus zijn vastgesteld dat entiteiten die gelijkwaardig zijn aan Poolse beleggingsfondsen en Poolse pensioenfondsen onder de betreffende vrijstelling vallen. Deze benadering was met name bedoeld om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan het grondwettelijke beginsel van gelijkheid van de belastingplichtigen voor de wet en van de universaliteit van de belastingheffing. De benadering was tevens bedoeld om een einde te maken aan de ongelijke behandeling van entiteiten die werkzaam zijn in vergelijkbare omstandigheden. De *ratio legis* van de ingevoerde oplossingen bestond er derhalve in om wat betreft de vrijstelling van de vennootschapsbelasting te zorgen voor een gelijke behandeling van Poolse en Europese beleggingsfondsen. Uit de motivering van het ontwerp van deze wijziging volgt tevens dat de voorgestelde en vervolgens aangenomen oplossingen in overeenstemming zijn met het Unierecht.
- 14 Op 24 januari 2013 heeft de Europese Commissie de behandeling van de zaak afgedaan zonder deze aan het Hof voor te leggen. Gelet op voornoemde procedure kan derhalve worden aangenomen dat de voorwaarde van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. verenigbaar is met het Unierecht en derhalve ook met de artikelen 49 en 63 VWEU. Deze bepalingen lagen namelijk aan de basis van de door de Europese Commissie tegen Polen ingeleide procedure, en daarnaast zijn de aangebrachte wijzigingen ingevoerd bij een enkele wet, namelijk de wijzigingswet, die tot doel had om de uit het advies van de Commissie voortvloeiende aanbevelingen ten uitvoer te leggen, zoals uitdrukkelijk volgt uit de motivering van het wetsontwerp. Deze zienswijze kan worden ondersteund door de aannahme dat Polen gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in overweging 15 van de icbe-richtlijn, die voorziet in de bevoegdheid van een lidstaat om strengere regels van toepassing te verklaren dan in deze richtlijn zijn vastgesteld.
- 15 Opgemerkt zij evenwel dat beleggingsfondsen volgens het in Polen aangenomen model worden beheerd door een afzonderlijke rechtspersoon, namelijk door een beleggingsfondsmaatschappij, hetgeen voortvloeit uit de bewoordingen van zowel artikel 4, lid 1, als artikel 14, lid 1, u.f.i. Het orgaan van een rechtspersoon is derhalve een andere rechtspersoon. Deze oplossing is in overeenstemming met de icbe-richtlijn, meer bepaald met artikel 6 ervan, dat voorziet in de mogelijkheid tot oprichting van een beheermaatschappij. Dat betekent dat beleggingsfondsen en fondsbeheerders in het Poolse rechtstelsel een onderlinge rechtsverhouding hebben die verschilt van die tussen een beleggingsmaatschappij met veranderlijk kapitaal en haar interne raad van bestuur. Een raad van bestuur is immers geen afzonderlijke rechtspersoon. Tegelijkertijd zijn op grond van de u.f.i., die de activiteiten van onder meer buitenlandse gemeenschappelijke beleggingsfondsen

op het grondgebied van de Republiek Polen regelt, oplossingen aangenomen volgens welke alleen extern beheerde instellingen hun activiteiten op dit grondgebied mogen uitoefenen.

- 16 De aangehaalde bepaling van artikel 2, punt 10c, u.f.i. is sinds 4 mei 2016 van kracht als gevolg van de inwerkingtreding van de wet tot wijziging van de u.f.i. Uit de motivering van het ontwerp van deze wet volgt dat de wet tot wijziging van de u.f.i. tot doel had om de icbe-richtlijn, wat betreft beheerders van icbe's en beheerders van alternatieve beleggingsfondsen (hierna: „abi's”), alsmede richtlijn 2011/61 te implementeren. In overweging 20 van deze richtlijn is aangegeven dat het, afhankelijk van de rechtsvorm, voor abi's mogelijk moet zijn intern of extern te worden beheerd. Een abi moet geacht worden intern te worden beheerd wanneer de beheersfuncties worden verricht door het besturend orgaan of een andere interne structuur van de abi. Indien de rechtsvorm van de abi intern beheer toestaat en het besturend orgaan van de abi ervoor kiest geen externe abi-beheerder aan te stellen, is de abi tevens abi-beheerder en moet het bijgevolg aan alle eisen voor abi-beheerders van deze richtlijn voldoen en over een desbetreffende vergunning beschikken.
- 17 Opgemerkt zij dat bij de Europese Commissie formele procedures aanhangig waren betreffende de omzetting in het Poolse rechtstelsel van onder meer deze richtlijn, en dat het uitblijven van de spoedige vaststelling van de genoemde bepalingen ertoe kon leiden dat de zaak door de Commissie voor het Hof zou worden gebracht. De procedure van de Commissie had nr. INFR(2013)0318 en is op 25 januari 2018 beëindigd zonder dat de zaak naar het Hof is verwezen. Derhalve is ook de invoering van de regeling van artikel 2, punt 10c, u.f.i., die in overeenstemming is met artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. en die betrekking heeft op het beheer van gemeenschappelijke beleggingsfondsen door een externe entiteit, voorwerp van beoordeling door de Europese Commissie geweest.
- 18 Ondanks de hierboven genoemde wetgevende en controlerende handelingen zijn bij de rechter twijfels gerezen over de mogelijkheid om de overeenstemming van de nationale bepalingen met de richtlijn a priori te aanvaarden. In de rechtspraak van het Hof wordt erop gewezen dat de directe belastingen weliswaar tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren, maar deze verplicht zijn die bevoegdheid uit te oefenen in overeenstemming met het Unierecht. Bovendien wordt erop gewezen dat een nationale wettelijke regeling die alleen van toepassing is op deelnemingen waarmee een duidelijke invloed op de besluiten van een vennootschap kan worden uitgeoefend en waarmee de activiteiten ervan kunnen worden bepaald, binnen de werkingssfeer van artikel 49 VWEU, betreffende de vrijheid van vestiging, valt. Nationale bepalingen die van toepassing zijn op participaties die enkel als belegging worden genomen, zonder dat het de bedoeling is invloed op het bestuur en de zeggenschap van de onderneming uit te oefenen, dienen daarentegen uitsluitend aan het beginsel van het vrije verkeer van kapitaal te worden getoetst.

- 19 De in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling heeft betrekking op de fiscale behandeling van inkomsten uit de beleggingen van instellingen voor collectieve belegging. In het licht van de rechtspraak van het Hof zijn eventuele beperkingen van de vrijheid van vestiging derhalve het onvermijdelijke gevolg van de beperking van het vrije verkeer van kapitaal en rechtvaardigen zij derhalve geen afzonderlijke analyse van een dergelijke regeling in het licht van artikel 49 VWEU.
- 20 Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat de maatregelen die ingevolge artikel 63, lid 1, VWEU verboden zijn omdat zij het kapitaalverkeer beperken maatregelen omvatten die niet-ingezetenen ervan doen afzien in een lidstaat investeringen te doen, of ingezetenen van deze lidstaat ontmoedigen in andere staten investeringen te doen. Wanneer inkomsten van ingezetenen instellingen voor collectieve belegging worden vrijgesteld terwijl inkomsten die door niet-ingezetenen instellingen voor collectieve belegging worden verworven, onderworpen zijn aan een definitieve inhouding aan de bron, dan is er sprake van een dergelijke minder gunstige behandeling. Uit de rechtspraak van het Hof volgt tevens dat zelfs een op objectieve criteria berustend onderscheid de facto een ongunstige invloed kan hebben op grensoverschrijdende situaties.
- 21 Bij de regeling van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p., gelezen in samenhang met artikel 17, lid 1, punt 58, van deze wet is een objectief criterium ingevoerd dat tot gevolg heeft dat gemeenschappelijke beleggingsfondsen in grensoverschrijdende situaties worden onderscheiden doordat aan dergelijke instellingen enkel vrijstelling wordt verleend wanneer zij worden beheerd door een externe entiteit met een vergunning van de bevoegde autoriteit. Met andere woorden, een gemeenschappelijk beleggingsfonds dat overeenkomstig artikel 6 van de icbe-richtlijn vanuit een andere lidstaat is opgericht, komt voor deze vrijstelling in aanmerking, terwijl een fonds dat op een andere wijze is opgericht (intern wordt beheerd) niet voor een dergelijke vrijstelling in aanmerking komt.
- 22 Artikel 6 van de icbe-richtlijn voorziet in de mogelijkheid en niet in de verplichting om een beheermaatschappij (management company) op te richten. Een regeling als die van artikel 6 van de icbe-richtlijn houdt rekening met de regeling van artikel 29, lid 1, van die richtlijn. Deze bepaling voorziet namelijk in de mogelijkheid dat de bevoegde autoriteiten van een lidstaat ook een vergunning verlenen aan een beleggingsmaatschappij die geen beheermaatschappij heeft aangewezen.
- 23 Zoals volgt uit de overwegingen van de icbe-richtlijn beogen de bepalingen ervan de coördinatie van de nationale wettelijke regelingen voor instellingen voor collectieve belegging teneinde op gemeenschapsniveau de mededingingsverhoudingen voor deze instellingen nader tot elkaar te brengen en aldaar een doeltreffendere en uniformere bescherming van de deelnemers te verwezenlijken. Deze coördinatie vergemakkelijkt de opheffing van de beperkingen van het vrije verkeer op gemeenschapsniveau van rechten van

deelneming in icbe's, terwijl tegelijkertijd een betere bescherming aan de beleggers wordt geboden.

- 24 Uit de icbe-richtlijn volgt dat collectieve beleggingsfondsen die zijn opgericht overeenkomstig de voorschriften van deze richtlijn als vergelijkbaar moeten worden beschouwd. Dienaangaande is het volgens de verwijzende rechter irrelevant dat een lidstaat strengere regels dan die van de richtlijn van toepassing kan verklaren, in het bijzonder met betrekking tot de vergunningsvoorwaarden, de voorschriften inzake prudentieel toezicht en de regels inzake informatieverstrekking en het prospectus. Deze bevoegdheid doet namelijk geen afbreuk aan de fundamentele beginselen en richtsnoeren voor de harmonisatie van de nationale wetgevingen inzake instellingen voor collectieve belegging.
- 25 Gelet op het voorgaande moet artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. worden geacht in strijd te zijn met de icbe-richtlijn, en in het bijzonder met artikel 29, lid 1, ervan, gelezen in samenhang met artikel 18, artikel 49 en artikel 63, lid 1, VWEU. Hieraan moet worden toegevoegd dat de Europese Commissie artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. in haar procedure niet heeft onderzocht in het kader van artikel 18 VWEU.
- 26 Dit heeft tot gevolg dat het in het hoofdgeding gerezen juridische probleem betrekking heeft op de beoordeling of de nationale wetgever, geleid door het beginsel van vergelijkbaarheid van binnenlandse en buitenlandse entiteiten, een formele voorwaarde (*sine qua non*) voor belastingvrijstelling als in het hoofdgeding aan de orde is, mag invoeren en mag eisen dat beleggingsfondsen en gemeenschappelijke beleggingsinstellingen worden beheerd door een externe entiteit die is opgericht in het kader van de beperking van het beleggingsrisico, gelet op de regelingen van de icbe-richtlijn, en met name van artikel 29, lid 1, ervan, en het uit de artikelen 18, 49 en 63 VWEU voortvloeiende discriminatieverbod.
- 27 Naar het oordeel van de verwijzende rechter zou een uitlegging in overeenstemming met het Unierecht in een zaak als die van het hoofdgeding aanleiding geven tot resultaten *contra legem* die onverenigbaar zijn met de uitleggingsgrens die door de rechterlijke instanties mag worden gehanteerd. Uit de letterlijke uitlegging volgt namelijk dat de entiteit die wordt bedoeld in artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. een externe entiteit is. Een intern orgaan van een gemeenschappelijk beleggingsfonds, zoals een raad van bestuur, kan, ongeacht de omstandigheden waarin deze door de bevoegde autoriteit is erkend, niet als een dergelijke entiteit worden beschouwd.
- 28 De praktijk van de nationale autoriteiten berust op deze letterlijke bewoordingen van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. Dat betekent dat geen enkele autoriteit kan weigeren deze bepaling toe te passen. Het gevolg hiervan is dat een entiteit zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is telkens om rechterlijke bescherming moet verzoeken.

- 29 Van belang is dat ook de praktijk van de bestuursrechtelijke instanties ten aanzien van de uitlegging van artikel 6, lid 1, punt 10a, onder f), u.p.d.o.p. in het kader van voornoemde Unieregelingen niet uniform is. Volgens sommige rechtsprekende formaties van de bestuursrechtelijke instanties is de in de hierboven genoemde bepaling van de u.p.d.o.p. opgenomen voorwaarde voor vrijstelling niet discriminerend ten aanzien van entiteiten die zijn gevestigd in een staat die tot de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte behoort.
- 30 In de uitspraken van de Naczelny Sąd Administracyjny (hoogste bestuursrechter, Polen) is daarentegen vastgesteld dat buitenlandse beleggingsfondsen niet door een externe entiteit hoeven te worden beheerd om voor belastingvrijstelling in aanmerking te komen.
- 31 In dit verband neigt de aangezochte rechter ertoe te oordelen dat de bepalingen van de icbe-richtlijn, en in het bijzonder artikel 29, lid 1, ervan, gelezen in samenhang met de artikelen 18, 49 en 63 VWEU, aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat in een nationale regeling vormvereisten (sine qua non) als aan de orde in het hoofdgeding worden vastgesteld om een gemeenschappelijk beleggingsfonds dat gevestigd is in een andere Unielidstaat dan de Republiek Polen of in een andere staat van de Europese Economische Ruimte in aanmerking te laten komen voor vrijstelling van de inkomstenbelasting, meer bepaald het vereiste dat het wordt beheerd door een externe entiteit die haar activiteiten uitoefent krachtens een vergunning van de bevoegde autoriteit voor toezicht op de financiële sector van de staat waar deze entiteit gevestigd is.